

آنچه که تاکنون توسط نیروی دریایی ارتش با اعزام ناوگروه ۸۶ به سفر دور کره زمین صورت گرفته است، تمرین و دست‌گرمی برای حضور طویل‌مدت در مناطق دور از سرزمین اصلی برای محک زدن تجهیزات، نفرات و... محسوب می‌شود

که نیازمند پایگاه دائمی است و همین موضوع منجر به ظهور و بروز جمهوری اسلامی ایران در تراز یک قدرت بزرگ جهانی خواهد شد؛ قدرتی که حرف نخستش را توسط نیروی دریایی قدرتمند خود خواهد زد. در حقیقت آنچه که تاکنون توسط نیروی دریایی ارتش با اعزام ناوگروه ۸۶ به سفر دور کره زمین صورت گرفته است، تمرین و دست‌گرمی برای حضور طویل‌مدت در مناطق دور از سرزمین اصلی برای محک زدن تجهیزات، نفرات و... محسوب می‌شود. شاید ترس از همین موضوع یعنی تبدیل شدن ایران به یک قدرت جهانی است که منجر به عصبانیت ایالات متحده امریکا از مأموریت این ناوگروه شده است به طوری که در اقدامی نمایشی هر دو یگان یعنی ناوشکن دنا و ناوبندر مکران را تحریم کرد تا در مسیر این مأموریت کشورهای دیگر از ارائه خدمات بندری به این دو ناوشکن و اجازه پهلوگیری به آنها خودداری کنند؛ موضوعی که با بی‌اعتنایی کشورهای ثالث مواجه شد به طوری که همزمان با سفر رئیس‌جمهور برزیل به امریکا، ناوگروه ۸۶ نیروی دریایی ارتش در بندر ریودوژانیرو این کشور پهلو گرفت.

ارتش به ممکن تبدیل شده است. از سوی دیگر نیز ناوبندر مکران نیز به عنوان کشتی پشتیبانی مأموریت نقش قابل توجهی را در عملی شدن اینگونه مأموریت‌ها برعهده دارد، یک بندر متحرک روی سطح آب با ۲۲۸ متر طول و بیش از ۱۰۰ هزار تن وزن که می‌تواند ذخیره انبوهی از انواع اقلام مختلف آمادی را با خود حمل کند و به کشتی‌های همراه خود برساند. سومین نکته را می‌توان از منظر روابط بین‌الملل و نقش کشورمان در مناسبات آینده جهانی مطرح کرد. براین مبنا اعزام ناوگروه‌های ۷۵ و ۸۶ نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران را می‌توان مقدمه‌ای بر تغییر پارادایم قدرت جمهوری اسلامی ایران از یک قدرت منطقه‌ای به یک قدرت جهانی برشمرد. به اعتقاد نگارنده، حضور ایران در سه اقیانوس بزرگ جهان و همچنین تشکیل فرماندهی‌های اقیانوسی در نیروی دریایی ارتش در آینده‌ای نزدیک منجر به ایجاد پایگاه دائمی ایران در این سه اقیانوس خواهد شد و حضور جمهوری اسلامی ایران برای تأمین امنیت خطوط مواصلاتی تجاری در دریا و همچنین حفاظت از منافع ایران در آب‌های دوردست امری است

